23/09/2023

Η δεύτερη πανήγυρη του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου, τα έργα ανάπλασης και οι προετοιμασίες για τα 100χρόνια από την έλευση του Ιερού Λειψάνου στην Εύβοια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

Αυτό το Σαββατοκύριακο 23 και 24 Σεπτεμβρίου 2023 θα τελεσθεί η δεύτερη ιερά πανήγυρη του Ιερού Προσκυνήματος του Οσίου Ιωάννου. Στο μεταξύ έχουν ήδη ξεκινήσει οι προετοιμασίες για το 2024 με αφορμή τη συμπλήρωση 100 ετών από την έλευση του Ιερού Λειψάνου του Οσίου Ιωάννου του Ρώσσου στην Εύβοια.

Οι λατρευτικές εκδηλώσεις γίνονται λίγους μήνες μετά την προγραμματική σύμβαση για τη χρηματοδότηση και υλοποίηση της ανάπλασης του περιβάλλοντα

χώρου του Προσκυνηματικού Ιερού Ναού του **Οσίου Ιωάννου του Ρώσσου**.

Η υπογραφή της προγραμματικής σύμβασης για τη χρηματοδότηση και υλοποίηση της πράξης: «Αποπεράτωση έργου ανάπλασης περιβάλλοντος χώρου **Προσκυνηματικού Ιερού Ναού Οσίου Ιωάννου του Ρώσσου»** προϋπολογισμού 440.000 ευρώ, πραγματοποιήθηκε στο Μουσείο Μικρασιατικού Πολιτισμού Προκοπίου τον Μάρτιο του 2023.

Φυσικό αντικείμενο του έργου είναι η ανάπλαση του περιβάλλοντα χώρου του Προσκυνηματικού Ναού, επιφανείας 6 στρεμμάτων, που αποτελεί τον βασικό κοινόχρηστο χώρο και χωρίζει το Προκόπι σε δύο σχεδόν ίσα τμήματα.

Το έργο θα χρηματοδοτηθεί από το πρόγραμμα CLLD/LEADER και περιλαμβάνει:
– Πλήρη ανακατασκευή των εξωτερικών επιφανειών (δαπέδων) πέριξ του Ιερού Ναού.
– Διαμόρφωση προσβάσεων και κυκλοφορίας για ΑμεΑ με τις σύγχρονες απαιτήσεις που καθορίζονται από τη Μελέτη Προσβασιμότητας.
– Προμήθεια και εγκατάσταση φωτισμού ανάδειξης για το χώρο του Ιερού Ναού.
– Αποπεράτωση των δαπέδων της προσκυνηματικής πορείας και λοιπών βατών

επιφανειών περιβάλλοντος χώρου.
– Προμήθεια και εγκατάσταση φωτισμού περιβάλλοντος χώρου.
– Προμήθεια και τοποθέτηση του απαραίτητου αστικού εξοπλισμού και σήμανσης σύμφωνα με την μελέτη και τα συμβατικά τεύχη αυτού.

Το πρόγραμμα των λατρευτικών εκδηλώσεων:
Σάββατο 23 Σεπτεμβρίου 2023, ώρα 6:30μ.μ.
Μέγας πανηγυρικός Εσπερινός, μετ’αρτοκλασίας και εν συνεχεία η Ιερά Παράκληση προς τον Όσιο Ιωάννη.
Κυριακή 24 Σεπτεμβρίου 2023, ώρα 7π.μ.
Όρθρος, Αρχιερατική χοροστασία και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία.
Ώρα 10:30π.μ.
Λιτάνευση του αφθάρτου ιερού σκηνώματος του Οσίου Ιωάννου του Ρώσσου.
Στις ιερές ακολουθίες πρόκειται, συν Θεώ, να συμμετέχουν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρος και ο οικείος Ποιμενάρχης, Μητροπολίτης Χαλκίδος, Ιστιαίας και Β. Σποράδων κ. Χρυσόστομος
«Κρουνούς η θήκη σου σκήνους, τοις θερμώς προσιούσι, πηγάζει ιαμάτων τοις πιστοίς, Ιωάννη πατήρ ημών, και νοσήματα παύει, και πάντων αγιάζει τας ψυχάς, των εν πίστει και πόθω, αεί μακαριζόντων σε».

Σύντομος βίος του Οσίου Ιωάννου του Ρώσσου
Πατρίδα του η Ν. Ρωσσία (Ουκρανία)
Σαν πιθανότερη χρονολογία της γέννησής του είναι το έτος 1690. Και τούτο γιατί

στους πολέμους που άρχισαν το 1711 και τελείωσαν το 1718 είναι στρατιώτης του Τσαρικού Στρατού του Μεγάλου Πέτρου της Ρωσσίας. Τα Τουρκικά στρα¬τεύματα ήσαν ακατάβλητα, βάδιζαν από νίκη σε νίκη, είχαν σπείρει τον τρόμο σ' όλα τα έθνη. Στρατιώτης ο Όσιος Ιωάννης μάχεται για να υπερασπισθεί την πατρίδα του, τη Ρωσσία. Γαλου¬χημένος με τα νάματα της Ορθοδοξίας από τους Χριστιανούς γονείς του, τον συγκλονίζει η φρίκη του πολέμου, τα χιλιάδες παλληκάρια, γυναικόπαιδα, γέροι που κείτονται νεκροί στο πέρασμα της λαίλαπας, της πολεμικής μανίας των εχθρών.
Στις μάχες για την ανακατάληψη του Αζώφ με χιλιάδες άλλους συμπατριώτες του, αιχμαλωτίζε¬ται και οδηγείται στην Κωνσταντινούπολη. Απ' εκεί στο Προκόπιο, κοντά στην Καισάρεια της Καππαδοκίας της Μ. Ασίας, στην κατοχή ενός Αγά που διατηρούσε στρατόπεδο των Γενιτσάρων.

Βασανίζεται να αρνηθεί το Χριστό

Καταδικασμένος ψυχολογικά στην περιφρόνη¬ση και το μίσος των Τούρκων, είναι ο «κιαφίρ», ο «άπιστος» που του αξίζουν σκληρά βασανιστήρια. Και τον χτυπούν με χοντρά ξύλα ραβδιά, τον κλω¬τσούν, τον φτύνουν, του καίνε τα μαλλιά και το δέρμα της κεφαλής του με πύρινο τάσι. Τον πετούν στις κοπριές του σταύλου και τον υποχρεώνουν να ζει με τα ζώα.

Απαντά στα βασανιστήρια

Υπομένει όλα τα βασανιστήρια με καρτερία και αξιοθαύμαστη γενναιότητα. Λάμπει ο αδαμάντινος χριστιανικός του χαρακτήρας. Σαν τον ήλιο λάμπει ο υπέροχος εσωτερικός του κόσμος που ολόκληρος από τα παιδικά του χρόνια είναι δοσμένος

στο Χριστό. Στους ξυλοδαρμούς, στις βρισιές και στις κλωτσιές των Τούρκων, απαντά με τα λόγια του Παύλου: «ποιος μπορεί να με χωρίσει από την αγάπη του Χριστού μου; Θλίψις ή στενο-χώρια ή διωγμός ή γυμνότης ή αιχμαλωσία;». Έχω πεποίθηση, πίστη και αγάπη στον Κύριό μου Ιησού Χριστό τον Μονογενή Υιό του Θεού μου και τίποτε απ' όλα τα δεινά, δεν θα με χωρίσει από την αγάπη Του.

Σαν αιχμάλωτος υπακούω στις προσταγές σου, στις δουλικές εργασίες. «Πειθαρχείν δει Θεώ μάλλον ή άνθρώποις». Ενθυμούμαι το αγκάθινο στεφάνι, τους εμπτυσμούς, τους κολαφισμούς, τα ραπίσματα και αυτόν τον σταυρικό θάνατο και είμαι πρόθυμος να υποστώ και εγώ τα μεγαλύτερα και δεινότερα βάσανα και αυτόν τον θάνατον, τον Ιησού μου όμως δεν τον αρνούμαι.

Δέχεται ο Όσιος Ιωάννης τους σκληρούς όρους της μαρτυρικής ζωής, τα βασανιστήρια, τη διαμο¬νή με τα ζώα στο σταύλο που του θύμιζε, όπως έλεγε, το σταύλο της Βηθλεέμ• τις ασκήσεις, νηστείες, αγρυπνίες, προσευχές σε τέτοιο βαθμό, που δαμάσθηκε η θηριωδία των Τούρκων και έκπληκτοι τον ονομάζουν «βελή», άγιο.
Σε συνεστίαση Τούρκων αξιωματούχων θαυμα¬τουργικά έστειλε με Άγγελο Κυρίου φαγητό σε χάλκινο πιάτο από το Προκόπιο της Μ. Ασίας στην Μέκκα της Αραβίας και ο Τούρκος Αγάς το έφαγε εκεί ζεστό. επιστρέφοντας έδειξε το πιάτο με το οικόσημο στους αξιωματούχους τρεις μήνες μετά. Το θαύμα αυτό που έγινε από τον Όσιο κατά παραχώρηση του Κυρίου, σταμάτησε το μίσος και την αδιάλλακτη μανία των βασανιστών του. Η πνευματική και ηθική ακτινοβολία του εδάμασε την θηριωδία των Τούρκων.

Το τέλος
1730 Μαΐου 27. Ένα στήριγμα είχε σε όλους τους αγώνες του και μία παρηγοριά στην τραχειά ζωή των βασανιστηρίων. Κατέφευγε σε προσευχές, γονυκλισίες, αγρυπνίες και κοινωνούσε κρυφά από τους Τούρκους, τα Άχραντα Μυστήρια. Η Θεία Κοινωνία κάθε Σάββατο ήταν η μεγάλη του ξεκού¬ραση και ανάπαυση. Τελευταία ημέρα, 27 Μαΐου του 1730, ειδοποίησε τον ιερέα και εκείνος του πήγε τη Θεία Κοινωνία μέσα σε ένα μήλο που το είχε κουφώσει. Κοινώνησε εκεί στο σταύλο για τελευταία φορά. Η πρόσκαιρη αιχμαλωσία του, η δεινή κακοπάθεια πήραν τέλος• ο θαυμαστός Όσιος Ιωάννης πέρασε στην αιώνια αγαλλίαση και μακαριότητα, μόλις πήρε τα Άχραντα Μυστήρια.